

Bret Easton Ellis: Itt a balf@sz nemzedék

2014 október 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Túl érzékenyek, túl narcisztikusak, túl buták – állítja Bret Easton Ellis a millenniumi Facebook-generációról, amelyet egyszer?en csak balfasz nemzedéknek (Generation Wuss) nevez.

Ennek ellenére sajnálja, sőt szereti őket a világhírű író. Provokáció, szellemesség, lényeglátás, szeretetből fakadó ostromzás jellemzi Ellis új írását.

A ma 50 éves egykori fenegyerek, Bret Easton Ellis a 80-as években robbant be az irodalomba, azzal hogy saját nemzedékét, az anyagi, felszínes, cinikus, erkölcstelen juppikat leleplezte. Regényeit 27 nyelven, köztük magyarul is kiadták. A Wall Street-i bróker érettségivel feldolgozó Amerikai psycho immár klasszikussá vált. A közeljövőben a Broadwayn mutatják be musicalváltozatát. A Patrick Bateman emblematikus figurája azoknak a hirtelen meggazdagodott, sikeres fiataloknak a megtestesítője, akik kirakatéletet élnek, akik a kellékektől – Versace öltöny, fitnesz, luxus éttermi vacsorák, szex, kábítószer – várják a megnyugvást.

Amikor Bateman rájön, hogy ez nem élet, végtelen dühe erőszakba torkollik. Ennek a figurának az egyetlen eredeti érzése az önmaga sekélyes élete felett érzett féltelen harag –nyilatkozta 2008-ban az író a Heti Válasznak.

A következő, a „millenniumi” nemzedéket – az 1980 és 2000 között születetteket –még inkább reménytelennek tartja Ellis, hiszen ők az internetes függőségben teljesen elveszítik érzéki kapcsolatukat a való világgal.

Bret Easton Ellis regényt nem írt a millenniumiakról, de esszéiben, cikkekben annál többet ostromozta őket, utoljára a Generation Wuss (Balfasz nemzedék) című írásában a Vanity Fairben. Túl érzékenynek tartja őket, akik képtelenek a dolgokat összefüggésekbe helyezni, túlreagálnak mindent, a passzív-agresszív pozitívizmus jellemzi őket – állítja.

A szerző mindezért a Baby Boom, X nemzedékből jövő, saját lázadásuk ellen lázadó szülők túlságosan óvó nevelését hibáztatja. A szülők nem készítik fel gyerekeiket a valóságra, nem mondják el nekik, hogy „az emberek nem fognak benneteket szeretni, lehet; hogy nem viszonzózzák érzelmeiteket; a társaitok lehetnek kegyetlenek, nehéz valamiben is kitűnni; az élet tele van kudarccal és csalódással; nem vagytok tehetségesek; az emberek szenvednek, megöregednek, meghalnak” – érvel a szerző. A balfasz nemzedék a hazug nevelésre szentimentalizmussal válaszol, és áldozatnak akarja feltüntetni magát, ahelyett, hogy szembenézne a realitásokkal, és felkészülne arra, hogy a világ lehet ellenséges és közömbös.

Ellis szerint a balfasz nemzedék nem viseli el a kritikát. Rengeteg internetes fórumon jelenik meg, és ahogy ma divatos, nemegyszer „szar tartalommal és megfogalmazással”. De aki ezt bírálja, könnyen megkapja a gyűlölködő, kötekedő, troll jelzőt.

Az író úgy véli, hogy a millenniumi fiatalok folyton szoronganak. Nem csoda, hiszen a nehéz gazdasági helyzet nem kínál könnyű jövőt számukra. Még egyetemi diplomával sem kapnak fizetett, csak gyakornoki állást.

Nem meglepő, hogy a valóság helyett a közösségi hálón élnek, igazgatják Facebook-oldalaikat, azon iparkodnak, hogy szeressék, szeressék és szeressék őket. Nincs negatívizmus, csak csodálat. De ha a millenniumi nemzedék álma szerint mindent csak szeretünk, miről fogunk ezentúl beszélgetni? –kérdezi az író. Arról, hogy milyen nagyszerű minden, hányszor nyomták meg a like gombot a Facebookon? És ha ez így megy, mi lesz a konstruktív vitákkal, a kultúrával? Ellis szerint a mai fiatalok inkább kurátorok, mintsem művészek. Nem alkotni akarnak, hanem vagy ellopni a művészetet, vagy maguk akarnak a művészet lenni.

Bret Easton Ellis nem tartja magát millennium-szakértőnek, és nem akarja a sopánkodó öreg szerepét sem eljátszani. Bizonyos fokig együtt érez az új nemzedékkel, az egzisztenciális bizonytalanság, a lealacsonyító szexuális légkör, a külső fontosságát erőszakosan hangsúlyozó környezet miatt. Úgy érzi, hogy a művészek mégis fel kell nyitni a szemeket abban a korban, amikor a kritikát elitizmusnak tartják. „Persze nem könnyű, mert a millenniumiak nem tudnak szembenézni a kemény realitásokkal. A balfasz nemzedék ehelyett csak azt mondja, hogy pozitív visszacsatolást kérünk szépen, kérünk szépen, kérünk szépen”.

Bret Easton Ellis amerikai író, forgatókönyvíró 1964-ben született Los Angelesben. Az X nemzedék leghitelesebb krónikásának tartják. Regényeit, a Nullánál is kevesebbet, A vonzás szabályait, az Amerikai psychót, Az informátorokat, a Glamorámát, a Holdparkot, a Királyi hálószobákat magyarul is kiadták. 2008-ban a budapesti könyvfesztivál díszvendége volt. Regényeit nagy sikerrel vitték filmre. Az Amerikai psychóban Christian Bale nyújtott maradandó alakítást.

www.valasz.hu - Balla Eszter (San Francisco)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló